

for at destillere og drikke denatureret Spiritus. Selv om man kommer i Spiritus, næsten hvad det skal være, vil der altid findes nogle Mennesker, som anser det for en Nydelse, skønt det maaske er en blandet Nydelse, at drikke den.

§ 5 nævner jeg kun for en Fuldstændigheds Skyld. Man bruger her ganske den samme lave Vægtprocent Alkohol for Øllets Vedkommende, som man benytter i de danske Beværterlove. Jeg synes, at vort uskyldige Øl, det bajerske Øl, ikke fortjener at behandles paa den Maade. Det er et Nydelsesmiddel, men det er sandelig ogsaa et Næringsmiddel for mange, et Næringsmiddel, som er nødvendigt for Personer, som navnlig lever af tør Kost, og jeg kunde tænke mig, at heroppe under det haarde Slid, det strenge Fiskeri i det barske Klima og i øvrigt under de tarvelige Forhold kunde de Mennesker nok have Brug for et lille Styrkningsmiddel ved Arbejdet. Det ærede Medlem for 7de Kreds (Effer sø) smiler, det gør jeg ogsaa, for jeg vil unde dem det af Hjertet, fordi jeg tror, at de behøver det. Mennesker skal ikke blot være Asketer, man skal ogsaa have nogle Nydelsesmidler her i Livet for dog at aflukke det kummerlige Liv nogle Glæder.

Dette Lovforslag hører, som sagt, ikke til dem, jeg umiddelbart betragter med Sympati. Der er en Bestemmelse, som ikke findes her, men den er jo ogsaa overflødig; det er en Bestemmelse om Kommuneafstemning; den har man sprunget over. Under de mere primitive Forhold, der sandsynligvis findes paa Færøerne, har man ment at kunne gøre dette; man lader Kommunerne paase, at Loven overholdes, og saa er man ganske fri for disse Kommuneafstemninger, idet det paa Forhaand er forbudt at sælge Spiritus. Men alt dette viser mig, at man her og andre Steder skal være meget, meget varsom med at tage det Overgangsled, som en Kommuneafstemning vil være hen imod det absolutte Forbud.

Det ærede Medlem for 7de Kreds (Effer sø) mente, at denne Lovgivning var nødvendig paa Færøerne. Det ærede Medlem kender Forholdene deroppe bedre end jeg, men hvis den virkelig er nødvendig, er det beklageligt. Jeg synes, det er meget beklageligt, at et saadant Lovforslag skal være nødvendigt. Jeg har imidlertid en Følelse

af, at Justitsministeriet ikke mener, at Loven skal virke saa fuldstændig efter sin Bogstav, thi naar man læser Bemærkningerne til det lille Lovforslag, der behandlede for lidt siden, vil man i Slutningen finde følgende Udtalelse: „Det bemærkes, at Gennemførelsen af det Rigsdagen samtidigt forelagte Forslag til Lov for Færøerne om Forbud imod at drive Erhverv med berusende Drikke m. m. ikke efter Justitsministeriets Skøn kan antages at ville paavirke Størrelsen af den aarlige Afgift i nogen væsentlig Grad.“ Det, der er Tale om, er, at Statskassen skal have et Ækvivalent for Indtægter, den har mistet, og det skal bestaa i en forhøjet Spiritusafgift. Justitsministeriet, som forelægger Lovforslaget, trøster sig altsaa til, at det bliver ikke helt saa slemt; som det forudsættes fra anden Side, man faar nok de Penge ind, Spiritusafgiften skal nok give tilstrækkelig mange Penge. Det tror jeg ogsaa, den vil. Man vil nok finde Veje, ad hvilke man skaffer sig Spiritus, ogsaa naar Handel dermed er forbudt; saa skaber man Lovovertrædere, Smuglere, Hjemmebrænderi, men man skaber sikkert ikke derigennem den Ædruelighedstilstand, den, jeg havde nær sagt, paradisiske Tilstand, som man har tænkt at opnaa gennem dette Lovforslag. Det forekommer mig, at Island og Norge for ikke at tale om de Forenede Stater er tilstrækkelig afskrækkende Eksempler i den Henseende, og jeg vil meget nødig være med til at fremme noget, der tenderer i den Retning. Hvorvidt jeg vil være med til ved tredie Behandling at stemme for dette Lovforslag, vil jeg nødig tage Stilling til endnu. Det kan jo være, at der under de nærmere Forhandlinger fremkommer Ting, som vil stemme mig anderledes; det skulde da særlig være det, at Færingerne virkelig inderligt og hjerteligt ønsker Loven. Men det vil jeg gerne se noget nærmere dokumenteret.

Jeg har ikke med disse Bemærkninger villet rejse en almindelig Forbudsdebat, men kun villet klare min egen Stilling til det Spørgsmaal, som ligger til Grund for Lovforslaget. Jeg har ikke villet rejse en saadan Debat allerede af den Grund, at vi senere her i Tinget faar Beværterloven til Behandling, hvorunder de Lidenskaber, der mulig er til Stede, kan faa frit Løb for eller imod Forbud. Men jeg har villet sige min Mening